

en Tid forsømme de andre, lade dem hvile, for siden at gjenoptage dem med saameget større Kraft. Jeg veed, at det deels vil støde mange Medlemmer og deels vil forekomme Mange at have et vist volbsomt Anstrøg, hvis man vil tale om at nægte hele Tilskuddet til det kongelige Theater, men jeg vil dog ikke fordølge, at det stiller sig for mig som ikke ganske unaturligt, at lade det kongelige Theater ophøre at være en Statsanstalt, hvilket man derved vilde gjøre. Dette falder ingenlunde saammen med at opgive et Nationaltheater; thi jeg føler mig overbevist om, at det, som ikke er lykkedes for Staten med alle dens Tilskud, bedre vil lykkes for private Kræfter. Jeg troer overhovedet ikke paa, at der i den nærmeste Tid vil kunne staaes et Nationaltheater, og vi have allerede i en Arrække ikke haft det; det er en Illusion, hvis man har troet det. Vi have haft et i visse Henseender respectabelt Theater, men et Nationaltheater kan man ikke sige, at vi have haft uden af Navn. Jeg troer, som sagt, at Sagen vil gaac ved private Kræfter; det kan synes besynderligt, naar Theatret kræver et saa overordentligt Tilskud, men jeg maa dog henlede Opmærksomheden paa, at deels vilde private Kræfter kunne indskrænke Theatrets Virksomhed noget, saa at den ikke blev af et saa vidt Omfang med Hensyn til Kunstarterne; dernæst vilde de ganske anderledes kunne hjælpe tilraade med de Kræfter, som høves, og ganske anderledes kunne udsønde de overskødige Kræfter, hvoraf der efter alle Rindviges Dom ikke er saa ganske saa, og endelig vilde de kunne tilveiebringe en ivrigere og stærkere Virksomhed i det hele Massineri, end der nu findes. Hertil kommer endnu et Punkt, som maa tages i Betragtning, nemlig at Kjøbenhavn i Virkeligheden ikke hidtil har haft noget dyrt Theater; i alle andre Hovedsteder findes idetmindste eet meget dyrt Theater og en Mængde mere eller mindre billige, men i Kjøbenhavn har man i Virkeligheden 3 billige Theatre. Jeg troer ikke, at der vilde være Nogetsomhelst iveien for, at den Mand eller den Forening af Kræfter, som man kunde tænke sig at overtage Theatret, vilde kunne indføre denne Skik, som findes i andre Lande, og frembringe et dyrt Theater. Man maa tænke paa, at de, der søge det kgl. Theater, ere

to Classer: de virkelig Kunstelskende — deres Antal er ikke stort — og de, der komme der af honnet Ambition. Ingen af dem vilde af den høiere Priis lade sig afholde fra at søge Theatret, de Første ikke, fordi de have virkelig Interesse for Sagen, de Sidste ikke, fordi den forhøiede Priis kun vilde være et Krydret derpaa. Jeg troer derfor at burde henstille til de ærebe Medlemmers alvorlige Overveielse, om der ikke under de nuværende Forhold, da ganske andre Ting, navnlig Styrkelse til at modtage Fremtidens ydre Begivenheder, og Stræben efter at oprette det store Tab, vi have lidt, lægge Beslag paa Landets Kræfter, maatte være Grund til at opgive den Understøttelse, som hidtil har været ydet Theatret. — Hermed har jeg i det Bæsentlige udtømt, hvad jeg havde at sige.

Madsen: Jeg maa beklage, at de Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre, gaac i en Retning modsat den, hvori de foregaaende Taleres ere gaaede, idet de deels ville dreie sig om en Formindstelse i Indtægterne og deels mulig i Forøgelse af Udgifterne. Det første Punkt, jeg vil tillade mig at omtale, angaaer Vandbhygningsvæsenet, og navnlig Frederik den 7des Canal. Denne Canal er grundlagt ved Lov af 8de Marts 1856, i hvis § 4 det hedder, at naar det i Tiden viser sig, at Indtægterne af Canalen overstige Vedligeholdelsesomkostningerne, og et passende Bidrag til Reservecanden er udredet, skal det Overstud, som bliver tilbage, fordeles mellem Staten og de Communer, som have bidraget til Canalsens Anlæggelse, i Forhold til deres oprindelige Tilskud. Det oprindelige Tilskud til bemeldte Canal var saaledes fordeelt, at Staten bidrog Totrediedeel og de til Kiimfjorden grændsende Communer den ene Trediedeel. Nu er der paa det foreliggende Finantslovsforslag til denne Canal opført en Udgift af 3,600 Rd., medens det i Anmærkningerne Sp. 191—92 er udtalt, at der forventes en Indtægt af den af 11,000 Rd., og denne Canal maa altsaa antages at ville give et temmelig betydeligt Overstud, som jeg antager ikke udelukkende skal gaac til Reservecanden. Jeg mener derfor, at der paa Finantsloven bør opføres en Post, bestemt til, ifølge den før